

се разбягали. Само свещеника останал да се бори сжс страшилището. В боричкането забрадката на бабата паднала и се показала цяла косматата глава на маймуната.

Изплашените хора се вжрнали и почнали да се смеят на невинната шега, устроена от маймуната, която, без да мисли, просто от маймунско подражание, се облякла в бабините дрехи, забрадила се с нейната забрадка и легнала на кревата сжщо като нея.

Прев. З. Ч.

НАЙ-СТРАШНОТО ОРЖЖИЕ.

Един пжтник с кон отивал по работа. Той наближил едно село. Насред пжтя лежало куче. То се сжбудило от тропота на коня, хвжрлило се разярено на пжтника и почнало да лае и да хапе коня по краката. Коня се уплашил и припуснал с всичка сила. Но кучето не го оставило на мира. Пжтника се ядосал и казал на кучето:

— Аз нямам в ржцете си оржжие, за да се разправа лесно с тебе, но в устата си имам оржжие, с което жестоко ще си отмжстят?

Пжтника стигнал в селото, а кучето все продължавало да тича подир него.

Тогава той завикал с всичка сила:

— Бясно куче! Бясно куче!

Като се разнесжл този вик, веднага се разтичали хора с тояги, с пушки, с колове и убили бедното куче на място.

Оржжието, с което си е послужил пжтника, това е клеветата, която понякога убива по-сигурно, отколкото всяко друго оржжие.

Прев. Д. Щжрбакова.

